

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی
۰۲ اگست ۲۰۱۳

همدردی با فقراء

پیامبر صلی الله علیه وسلم سخاوتمندترین انسان‌ها بودند و در ماه مبارک رمضان سخاوتمندتر از ماه‌های دیگر می‌شدند.

در حدیث متبرکه آمده است: «أفضل الصدقة صدقة فی رمضان...» (اخرجه الترمذی عن انس) (بهترین صدقه صدقه ای است که در ماه رمضان عطا می‌شود).

در تاریخ اسلامی در روایتی که زید بن اسلم از پدر خویش نموده است می‌فرماید: شنیدم عمر بن الخطاب رضی الله عنه می‌فرمود: رسول الله ما را امر به صدقه دادن نمود. در آن هنگام مقداری مال نزد من بود با خود گفتم: اگر قرار باشد روزی در کارهای خیر بر ابوبکر پیشی بگیرم مسلماً امروز خواهد بود. سپس نصف دارائی خود را برداشته و به نزد رسول الله آمدم. ایشان فرمودند: «چه چیز را برای خانواده خود باقی گذاشته ای؟» گفتم: نصف دیگر را. در همان حال ابوبکر صدیق همراه با تمام دارائی‌های خود بر پیامبر وارد شد. پیامبر فرمود: «چه چیز را برای خانواده خود باقی گذاشته ای؟» گفتم: خدا و رسولش را برای آن‌ها باقی گذاشته‌ام. پس از آن به ابوبکر گفتم: پس از امروز در هیچ امر خیری گوی سبقت را بر تو نمی‌ربایم.

طلحة بن یحیی بن طلحة روایت می‌کند: مادر بزرگم سعدی بنت عوف المریة که رابطه بسیار نزدیکی با طلحة بن عبیدالله داشت نقل می‌کند: روزی بر طلحة وارد شدم در حالی که افسرده و اندوهگین بودند عرض کردم: ای طلحة! چه شده است که تو را اندوهگین می‌یابم؟

ایشان فرمودند: اموال رو به ازیاد نهاده اند و من از این بابت اندوهگینم.

گفتم: آن‌ها را بین مستمندان تقسیم کن. سپس دستور داد اموالش را بین فقراء تقسیم کردند تا جائی که حتی یک درهم از آن اموالش باقی نماند.

طلحة بن یحیی می‌گوید از خزانه دار طلحة سؤال شد که مقدار اموال چقدر بود؟ در جواب گفت: چهار هزار درهم.

غذا دادن به فقراء :

پروردگار با عظمت ما می‌فرماید :

« وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا »

(و خوراک می‌دانند به بینوا و یتیم و اسیر به خاطر دوست داشت خدا (وبه زبان حال به ایشان می‌گویند) ما شما را تنها به خاطر الله خوراک می‌دهیم و از شما پاداش و سپاسگذاری نمی‌خواهیم.

مسلمانان بر دادن غذا بر ای فقراء حریص بودند کمک به فقراء را بر بسیاری از عبادات مقدم می دانستند. تفاوتی نداشت بین سیر کردن یک گرسنه و یا غذا دادن به برادری صالح و نیکو. شرط نیست که کسی که از غذا استفاده می کند، حتماً فقیر باشد.

پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید:

«يَأْيِهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسَ نِيَامَ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ» (رواه احمد والترمذی وصححه الألبانی)

ای مردم! سلام را در میان خود رواج دهید و به دیگران غذا دهید و صلّه رحم را به جای بیاورید و نماز شب را برپا دارید در آن هنگام که مردم خوابیده اند. (اگر این کارها را انجام دادید) به یقین که داخل جنت خواهید شد.) میگویند ابن عمر رضی الله عنه فقراء و ایتام و مساکین را به منزل خویش می آورد و همراه با آنان افطار می نمود و چنانچه در می یافت مستمندی به خانه اش آمده ولی او را به درون منزل راهنمایی نکرده اند آن روز را در خانه افطار نمی کرد.

از ثمره بارز ماه مبارک رمضان حس همدردی نسبت به مستمندان و همنوعان تنگدست است، آنانی که زندگی آسوده ای دارند و رنج فقر و طعم گرسنگی را نچشیده اند، ممکن است از حال مستمندان غافل بمانند و روزه وسیله ای است که آنان را از خواب غفلت بیدار سازند و رنج مستمندان را به یاد آنان می آورد تا به دستگیری فقیران همت گمارند و به درد دل آنان برسند.

یکی از بزرگان پرسیدند: «چرا روزه واجب شده است» فرمودند: «تا ثروتمند درد گرسنگی را دریابد و به فقیر توجه کند. و فرمود: «خداوند روزه را واجب کرد تا غنی و فقیر با هم مساوی باشند و بدان جهت که غنی رنج گرسنگی را لمس نکرده تا به فقیر رحم کند و هر وقت چیزی خواسته قدرت به دست آوردن آن را داشته است، خدا خواسته است که میان بندگان یک نواختی به وجود آورد و خواسته است ثروتمند طعم گرسنگی را بچشد و اگر جز این بود ثروتمند بر مستمند و گرسنه ترحم نمی کرد.

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان

و مسؤل مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی